

Megjelen hetenkint kétszer:

CSÜTÖRTÖKÖN és VASÁRNAP.

Előfizetési díj: egy évre 8 frt. — fél évre 4 frt.

Felelős szerkesztő s kiadó-tulajdonos:

Bánóczy Ferencz.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Kovácsutca 380. sz. Raddaház.

Hirdetések díja: 4 hasábos garmond sor 5 krajczár.

Bélyeg díj: minden beiktatás után külön 80 kr.

Nyiltér soronkint 12 kr. o. 6.

Felhívás.

Mintán az unghmezei gazdasági egyesület által tartatni szokott köz- és választmányi-gyűlések határnapjai — azoknak határozatai — szóval az egylet legkisebb miveletoi is a kassai „Felvidék” — mint egyesületi közlöny — hasábjain szoktak közhírre tétetni; e lap hijával tehát az egyesületi tagok sem az egyleti találkozó határdejét, sem az ott hozott határozatokat nem tudhatják, — az egyletek életrevalósága pedig csak is a tagok meleg részvételében, buzgalomban, s ernyedetlen kitarításában rejlik.

Annálfogva teljes bizalommal hívom fel az unghmezei gazdasági egyesület részvényes tagjait nevezett egyesületi közlöny megrendelésére, — mi által egy részről az életrevalóságát bebizonyított „Felvidék” pártolását; más részről pedig gazdasági egyesületünk iránti szívósságukat nyilvánítandják.

Kelt Ungvárott febr. 23 1865.

Id. HORVÁTH GÁBOR,
egyl. elnök

A gazdaszat alapelvei.

IV.

Mielőtt az egyes földnemek ismertetéséhez fognánk, szükségesnek látjuk még, általánosságban megjegyezni, hogy a tulajdonképeni földek a tűz által ninesenek változásnak kitéve, tehát el nem olvadnak és el nem repülnek, mig vegyítés által könnyen olvadható állapotba hozhatók. Színök fehér; vegyült állapotban különböző színöket a vaséleny mindenféle keverésétől nyerik. Továbbá:

Hogy a mész és méstartalmu földeket kivéven, vízben fel nem olvadnak; — azonban a mészföld felolvadásához is 680-szor nagyobb súlyú víz szükségeseltetik. Egyébiránt a földek minden neménél mutatkozik a vízhez valamely gépies vonzalom, minélfogva azzal vegyítettven, — bizonyos mennyiséget magukban visszatartanak, a mi azonban az agyag- vagy tim-földnél még szárított állapotban is észlelhető.

A tiszta földek könnyen-, széneny-, és légenyvel nem együlnek; azonban szerves testekeli keverés után, — a mennyiben ezek ilyeneket már tartalmaztak, fölveszik azokat; sőt az égvénnyel vegyített földek a kénnel is egybe vegyülnek.

Legtöbb földnemek a savakban feloldhatók, s ezen föloldás és rokonság által képzett; — a vízben fel, kevésbé vagy épen felnemoldható sók szerént eszközöltetik meghatározásuk a feloldásnál. — Végül, hogy a földnemek vegytanilag összekeverhetők, s ez a gazdaszatra nézve a legtöbb jelentőséggel bír.

Ezen előleges meghatározások után, áttérünk, a kova- és agyagföld, s ezek vegyülete, azontul pedig a mészföld és vegyületei tárgyalására, hogy így összefüggő alakban értekezhesünk a gyepföldről (humus) egész terjedettségben.

A kova föld.

Vegytani néven kovany felbonthatlan alaptest — alakja a közönségesen ismert kova-

kőnek, mely kivüle hamany és vaséleg együtleböl áll. Hamuzsirrall vegyítve könnyen felolvad s a közönségesen ismert üveget adja. — A földgömbön leginkább elterjedt test halmaza a magla, homok és csillam szirteknek, sőt a tömérdek homok legfőbb része is ebből áll. A növénytestek is tartalmaznak kovanyt, s különösen észlelhető az a fűnemieknél, melyeknél a tenyész részekből külön válva bizonyos fokig jegecztült alakban tünnek elő. —

Tiszta együletlen alakban, midőn szine fehér, az ujjali tapintásnál zsurló, nem ragadó, izetlen és szagtalan — csak vegyszileg állítható elő, ásványokból. — Ezen állapotban tűz-álló, minél fogva, sem nem olvad, sem el nem röpül. A vízhez annyira idegen, hogyha porítottván, vízzel kevertetett; leülepedésével attól elválik és a visszahagyott vízben semmi részecskéje sem található. — Épen így áll a savakkal, melyekben, a folyosavat kivéve föl nem olvadó, ebben azonban el is párolható.

A tűz tartalmu égvények szénsavas minőségükben azonban könnyen együlnek a kovanyal, és azt teljesen felolvasztják nemesak; — de egyszersmind más testekkel együlésre is képsé teszik. Ha kovanyt t. i. szénsavas haméleggel (hamuzsir), vagy szénsavas szikéleggel (sziksz) vegyítve olvasztunk, ezek megolvadása után a kovany fojává lesz, s amazzal teljesen elegyül. Az ezen módon előállt készítményt nevezzük üvegnek, mely szinességét a fémsavakkali elegyítéstől nyeri, minőségére nézve pedig a vegyítés tartalmától feltételeztetik, annyira, hogy minél túlnyomóbb benne a kovany, annál használhatóbb az üveg, mert biztosabban ellent áll a savaknak is; — mig, ha a hamuzsir sok, az üveg homályos s a ketted-savak tartására alkalmatlanná lesz. — A hamuzsir négy és a kovany egy részbeni vegyítéséből, egy üveg alakzatu, átlátszó olyan testet nyerünk, mely a légen megpuhál, s a vízzel vegyítéssel folyóvá válik. A közhasználatba vett ezen folyó üveg savakkal szétbonthatván, a víztől elválva tiszta alakban találjuk benne a kovanyt, mint csapadékot K. G.

Néhány szó társadalmi viszonyainkról.

Ha csak futólag szettekinünk társadalmi viszonyaink közt, és számba veszünk minden körülményeket, azt találjuk, hogy azok sok részben kielégítők, s ha azokat némely szomszéd nálunk műveltebb, vagy műveltebbnek tartott nemzetekével összehasonlítjuk, — a hasonlítás némi tekintetekben még tán előnyünkre is út ki. — Hogy ezt, — számtalan, — multban s jelenben reánk mostohán hatott tényezők daczára is, elmondhatjuk, azt bátran merem állítani, magyar fajunk józanságának, természettől értelmességének, és művelődésrei képességének köszönhetjük. De ha magyar fajunknak éppen ezen képességeit s tulajdonságait tekintve véve e tárgy felett gondolkozunk, azon eredményre jutunk, miszerint társadalmi viszonyaink sokkal kedvezőbb alakulhattak volna már eddig is, és alakulhatnának ezental, mint azt naponta tapasztaljuk.

Hogy a középkorban, s mindjárt utána a tatár s török által el nem pusztítottunk, s el nem vesztünk, hogy ismét ezektől félelmünkben a volt római szent birodalomba bele nem olvadtunk, hogy lengyel szomszédaink

példájára az ő sorsukra nem jutottunk, szóval hogy politikai jogi s társalmi tekintetben annyit a menyink van még, megmentettünk s megtartottunk, azt erélyességünknek s fennebb említett tulajdonainknak köszönhetjük.

Igaz, hogy kissé nagyobb egyetértés mellett többet is megmentettünk volna, de ezt most vizsgálni sem helyén sem idején nem lévén, csupán annyit jegyzek meg, hogy a mi helyünkben több más nemzet semmivé lett volna, amint hogy látjuk is, miszerint a mieinknél sokkal kedvezőbb helyzetben, egyik nemzet a jelentéktelenség legalsó fokára szállott le, a másik még el is aljasodott, a harmadik erejét elforgácsolva szétdaraboltatott, a negyedik világjelentőség helyett egy mosaikot képez, sat. S ha ez így van, ki kívánhatja éppen tölünk, hogy ha nem is politikai, legalább társadalmi tekintetben, éppen mi, kik számra is területre is kicsinyek vagyunk, járjunk legelő? Éppen mi legyünk mintája a társadalmi viszonyok tökéletes kifejelettségének? — Azonban szent és hazafiai kötelességünk arra törekedni, hogy e részben legalább egy vagy más tekintetben ferde irányban ne induljunk.

De hogy minden bajnak vagy ferdeségnek, mely társadalmi viszonyainkban létezik, lehetőleg elejét vehessük, orvosolhassuk, vagy magunk kerülhessük, meg kell azokat előbb ismernünk, azért legyen szabad ezen tárgy tetu vezetemet pongyolán és tudományos mélység nélkül, lehetőleg gyakorlati irányban elemeznem. Tehát lassuk társadalmi tényezőinket egyenkint.

MATOLAY VICTOR.

(Folytatása következik).

A selyemtenyésztésről.

III.

Sok mindenféle előítélet uralkodik a selyemtenyésztésről. Sokan járatlanoknak tartva magokat e szakmában, mellözni kívánják e fontos iparágot, mások hazánkat tartják kicsinynek e művelésre, azt hozván okul, hogy hány és mennyi országokban gyakoroltatik a selyemtenyésztés és mégis nincs elegendő selyem — és ismét mások csak akkor vélik jónak behozni e gazdasági ágot hazánkba, ha a tagosítás mindenütt létre jön. Mind ezen állítások könnyen eloszolhatók! Igaz ugyanis, hogy a selyemtenyésztésre értelmes és tapasztalt egyének szükségesek, de épen azért mondám mult cikkemben czélszerűnek az ugynevezett „mustra iskolákat, külföldi országok példájára fölláítani hazánkban is, hogy így a kisdetek már jó előre betanulva, később a selyemtenyésztést egész terjedelmében üzhessék. A második ellenvetésre jónak látom megemlíteni, hogy hazánkra nézve mindenkor elegendő selyemmel rendelkezhetnénk és csak hazai gyárosokkal lépnénk viszonyba, a mi szükségtelessé tenné a külföldre szorulni és pénzünket főképen az ezüstpézt hazánkából kiadni. — Mit szóljak még a tagosításról? Azon helyeken, melyeken még a tagosítás végbe nem ment, mit sem tesz, — ha eperfa oskolák állíttatnak, hiszen ezeket az ujonnan nyert tagokba által lehet ültetni, hol pedig már meg volt, — ott ültetésenek folyvást eperfák, hogy így szaporodva és ápolva, a selyemtenyésztés felküzdhesse magát a forgalomban levő gazdasági cikkek sorába.

Gróf Dandolo, Olaszhon e híres selyemtermelője honfitársaihoz így szól: „ültesetek sok eperfát mert ez arany és ezüstifa, mely holdogságtokat képezheti“ és a honfiak belatva a nagy mester szavait, eleget is tettek a szép példának ugy, hogy Olaszhon gazdagsága ez egyik iparágból veszi forrását. Ezt mi is remélhetjük azon fényes példákából, melyeket a külföld szolgált. Franciaországban 20,000,000 frtot jövedelmez a selyemtenyésztés!

A selyembogárnak egyedül etke az eperfalevel — ezt megcáfolni nem lehet. De valamint a kis, gyöngye bogárrak kellő figyelmet, felvigyázást és tisztaságot kívánnak, úgy az eperfának is megvan neveltetési módja. Mindenekelőtt nem tanácsos az eperfát nedves helyekre ültetni, mert ez ha eleinte szépen hajt is, hamar kiszárad — levelei ártalmasak lesznek és az ebből nyerendő selyem durva. Nem kell továbbá az eperfákat árnyékba ültetni, mert e fa nagyon is igényli a forró napsugárakat — valamint czélszerű az országutaktól is távol tartani, nehogy por által ellepette ártalmassá legyenek a selyembogaraknak! Legjobb a kertnek egyrészt a fákkal beültetni vagy a csűr mellé helyezni, hogy így ne sok földet foglaljon el és mégis meg legyen. A nagyobb birtokok állítsanak mustraoskolákat, hogy a gyöngéd fák kellőleg öntözve és ápólva, — árultathassanak, — a selyemtenyésztés pedig előmozdíttassék. Minden vállalkozáshoz eleinte pénz kell, azért fordulok tehát a nagyobb földbirtokosokhoz, hogy e fontos kereskedelmi ágat maguk között terjesztve, képessé tessenék a szegény néptömeget a művelésre, mely kárpótlást szolgáltatna azonos munkáért, mely a behozott gépek által kezünkben kiragadtatott. A nagyobb birtokok ezeket, a kisebbek 6—8 hét alatt százakat, a szegényebb birtokok pedig ez idő alatt legalább 30—40 frtot kereshetnek.

SÓVÁRI SOÓS SÁNDOR.

A vizgyógyászat érdekében.

III.

(Folytatás.)

Midőn tehát az idegzet munkásságát előmozdítjuk, vagy ha rendkívül ingerült volt, lecsillapítjuk, akkor a test gyógyítását eszközöljük. Ezen műtételre nézve egyik leghatalmasabb szer a friss víz. Hatalmas, mert a melegség elvonása által az idegzet munkásságát gyorsan ingerli p. o. ha annak ki elájult hideg vizet fecskendünk arczára azt gyorsabban magához hozzuk mint bármely más szer által. Hatalmasb mint bármely más szer, mert ezt a test egész területére alkalmazhatjuk: a bőr egész felületére, mely a testnek legterjedtebb műszere s melynek milliárd idegszála a felvett hatást közvetlenül az agyakra viszik, honnan a felbressztett munkásság a szerkezet minden parányához vissza, ki hat. Felbressztetik pedig az agyak munkássága, a friss víz által mert a melegség elvonása villannyt idéz elő erőteljes villanyfolyam löketik az agyakra, melyek mint villanyvezetők szerepelnek s új erőt kapnak a szerkezet belsejébe mozgalmának eszközzésére. Mily hatalmas ébressztő szer a friss víz és mily gyorsan előidéz a tudó munkásságát, ezt a a köznap tapasztalatból tudjuk, hogy pedig éppen ily hatalmas csilapító — sőt ha kell izzasztó szer, azt a vizgyógyászat már Grafenbergben rég kétségkívül tette.

Ily különböző hatások eszközlése végett azonban különféleképp kell alkalmaznunk a friss vizet: ebben áll a vizgyógyászat fő mesterfogása. A világhírű Priesznitz valamely ihletés, sajátmű fogékonyaság által érezte s ítélte meg a friss víz különféle gyógyhatását, a bőridegzetnek ezen hatás iránti képességét — nem tudta, hogy az anyagcsere mérséklését vagy gyorsítását az ideg életvillany általi felfokozásánál fogva mennyiben eszközölhetjük — nem számította a lélekeztetételeket és szivdobbanásokat, hogy amazt gyorsítva, emezt lassítva szabályszerűleg kényszerítse rendes folyamába az élely s tápanyag fogyasztását, az égést, melynek kellő mérseklését nevezük egészségnak — nem latolgatta, elemezte, mit ad hetegeinek emmi s mennyi élely és mozgás vagy melegség kell a tápanyagok földolgozásához az elavult kóranagyok kidolgozásához stb. és még is mesteri módon, majdnem kénye kedve szerint bánt a szerkezet vegytani, erőtani és élettani tehetségeivel. Most már tudós orvosok észlelték a gyakorlat egy érzékenyebb egyénre: hogyan módosítja a légzést és vérforgást; hány unczia anyag fogyasztást eszközöl óránként mint szintén meghatározott: hányféle elemekből áll a test; minő arányban vannak ezek egymáshoz, minő arányban találhatók a vérben; minő arányban kell találniuk a tápcikkékben; kimutattatott; minő szerepet játszik az idegzet az életművelésben s a villany az idegzetben stb. Így, mit Priesznitz ihletése nyomán tudott vagy érzett, azt a mai orvos adatok nyomán veheti az ítéset bonczkése alá; így tudományos biztos alapokon eszközölheti a vizgyógyászatot — és bár még igen távol vagyunk attól, hogy szerkezetünk mindenféle bensejébe, műszereink egymáshoz viszonyát, tehetségeit stb. teljesen kiismerjük volna, vizgyógyász orvosaink eleget tudnak arra nézve, hogy a közönségesebb, kivált chronicus, sőt a veszélyes acutus (típus) bajokat is teljesen s gyökeresen gyógyítsák. Nem támadja bár meg az egyes belműszereket, de általában az összes műszertre üdítőleg hat a vizgyógyászat s ez nem hiánya sőt előnye, mert szerkezetünkben minden részlet függ az egésztől; — midőn a bajt észreveszünk, akkor már többnyire az egész szerkezet megvan támadva és az egész életművelésre hatván: habár a baj felszékét nem támadtuk meg kiválólag, vagy éppen kimutatni sem tudánk (mi igen gyakori eset minden orvosi képzettség mellett is) az mégis előbb utóbb meggyógyítható — ha „meggyógyítható.“ — Es ezen műtétel semmi esetre sem „káros“ — mi a vizgyógyászatnak szintén nagy előnye. Igenis! nem árthat csak hánálhat mindenféle bajban az étrend, a mérsékelt mozgás a jó léggel s jó vízzel élés, mint szintén a hideg fürdők, ledörzsölések stb. Különféle nemci, ha szakértő orvos által vezényeltetnek s a fennemlített „Szinye-Lipóczy részvény társulatnak“ mint értesültünk biztos kitatása van, hogy vizgyógyintézete vezénylőjeül egy ily tudományosan kiképzett orvost fog megnyerni.

KUBINYI LAJOS.

(Folytatása következik.)

Unghból.

Unghvár 1865. febr. 24.

A dalárda által a helybeli főgimnázium tápoldája javára rendezett ugrós dalostély minden tekintetben meghaladta a várakozást. A szellemi rész dalokból és szavallatokból állt, amazokban a dalárda remekelt, emezekben Toma, ki önkészített, elmés alkalmi költeményt adott elő, és Goics Lázár tündeték ki magokat. Ezek után „félre a padokkal és székekkel“ megzendült Szikora Berti varázshegedűje, mely, mióta ő kegyelme meglelte a paradicsomban elvesztett oldalbordáját, sokkal édesebben zeng; a nemes tűzű fiatalság elkezdé rengetni a földet, az a padlatot és rengette szokás szerént kivilágos kiviradtig. Ez volt ám a pompás községi (demokrata) mulatság, hol a gróflól a borbélyegédig, a grófhölgytől egész az egyszerű iparos lánykáig, szegény, gazdag, diploma, patens, pragmatika sankcio 47, 48, 61, 63 mind, (de ez nem kvaternó ám!) egy körben, egy testvéri lüzérben lejtett, keringett, hajlongott, bókolt, amint a zenészek vezényeltek. Valóságos megtestesülése a fraternitásnak. És ezt a szó legszebb értelemben kívánom értetni. Az öltözékek egyszerűek, csinosak, magyarosak valának. Már itt nem vala a ruháknak ama pusztulása, rongyolása, mint a mult alkalommal. Szünóra alatt egy gyöngy gány családját* ábrázolja, melyet Pólay munkácsi cs. kir. adótszít ajándékozott a gimnáziumnak, s melynek 98. számát az nap én tukmáltam Laudon komámra. Majd a dalárda zendült meg újra több rendbeli énekdarabbal töltvén be a szünidőt. Így telt el a kedves emléküdj, melyért a dalárdának, s különösen fáradszhatlan buzgalmu énektanítójának Spitzer Tivadar urnak, ki e társulatot nemes önfeláldozással létesítette és tartja fön, ezennel az egész község nevében üdvözletet szavazok. A részvétel, melyben ez estély részesült, legjobban megítélhetni számokból. Elkelt ugyanis 298 belépti jegy 1 forintjával, tehát több, mint a multkor báiban. Ezen kívül részént belépti jegyek, részént azon felül követező adakozások tételtek: Ibrányi Lajos 8 frt, gróf Törökék 5 frt, Dr. Zsiró 4 frt és két sorsjegy Laudon Sándor 2 frt, Budaházy Károly Homokról 2 frt. Két névtelen N. Bereznáról 2 frt, Egy névtelen Páloczról 2 frt, Bertram István 1 frt, Demianovics Sándor 1 frt, Ivántsý László 1 frt.

Igy tehát a helybeli gimnázium tápoldájának alapját két évi vajadás után valósággal egy szerény, alig néhány hónapos egylet és egy középszerű fizetéssel ellátott művész hivatalnok vette meg. Aldja meg az Isten öket s adjon nekik minél több követőket. Ezúttal megemlítettök tartom egyuttal, hogy e tápoldajavára a mult években néhány száz forint ugyan aláíratott, de a jólelkü ajánlatok nagyobb részt maig is holt betűben szunnyadoznak. A szives gyűjtők nagy hálaára köteleznék a szegény tanulókat s közvetve a hazát, ha egyuttal a megajánlott összegeket is összegyűjtjenék és rendelkezésük helyére juttatnák. Kitartás urak, kitartás! és a fillérekkel tekintélyes tőkék alakulnak.

fejedelem is, a főrendek kíséretében megérkezett. Énekeltetett „Erős várunk nekünk az Isten“ ének magyarául; ezután prédikált Péter kálmánista lelkész a szentírás 116. zsoltárából: „Mivel fizessek az Urnak minden hozzám való jótéteményimért“ s beszédet tartott az isteni jószág bősége folytán jelen háboru által megszerzett vallásszabadságról, továbbá a Karok és Rendek szivére kötötte, hogy ezen ügyet jövőre is kardjuk és fegyvereik segítségével pártolják, s azokat hüvelyekbe ne dugják, még a vallás teljes szabadságát meg nem erősítették; végezetül énekelletett: „Adj békesseget Uram.“

Ezután Káta Mihály Kancellár a fejedelem nevében a Karok és Rendeknek készséges megjelenésükért köszönetet mond; előadta továbbá, hogy Illésházy és Mladosevich urak jelentéseiből megtudják, a mit azok, mint a Korponai gyűlés Bécsbe küldött követei ottan végeztek; hogy iparkodni kell tovább is, miszerint a béke jó és türethető feltételek alatt megköttessek, mivel dicsteljesebb meghalni, mint szinleges békével élni; ennekutána magasztalva szölt a fejedelemtől, a ki az erdélyi fejedelemséget nem önkényből bitorolja, hanem az a Karok és Rendek általános közakarátával ruházottat reá, s miként egyebekben is nem magány hanem a közjó iránti buzgalomból járt el, miért életét és vérét is mindenkör ontani kész. Beszédét ekép fejezte, utána Illésházy István számot adott a Bécsben eljáró követségről. Mindenek előtt panaszkodott, hogy az ügy nehéz és terhes menetbe részesült, és ha a haza iránt, a mely haza a két leghatalmasabb császár fegyvereinek ki van téve, figyelemmel nem viseltetik, megbízásában el sem jár és eredmény nélkül kellett volna visszatérnie. — Felolvasztván a bécsi béke pontok, Illésházy nyilvánosan panaszkodott, hogy nényektől azon súlyos sérelemmel igazságtalanul vádolttatik, mintha Bécsben nem annyira a közjó mint saját érdekeiben működött volna, és követelte hogy nyilvánosan nyilatkozzon, ki róla így vélekedik; felhívását azonban néma csend követte.

Április 25-én tartott gyűlést, Jeremiás III-dik könyvéből az isteni gondviselésről és a predestinációról — meritett beszéd előzte meg. Vitatott azután lehet-e a gyűlésbe a hadak kapitányait (Capitanei militares) szavazattal bebocsájtani. A Karok és Rendek ellenkezése folytán csupán a fejedelem közbenjárására Rédey Ferencz, Sennyei, Rákóczy Lajos és Dengeleghy, külön külön szavazattal bebocsájtattak. Olvasztván a bécsi béke pontok, az erdélyiek követelték, hogy a vallásról szóló igazságos és méltányos czikke a negyedik tudniillik az Arianus vallás is beiktattassék. Tárgyaltatt az 1, 2, 3, és 4. pont, melyek azon megjegyzéssel javítottak meg, hogy közvetlenül a Korponán szerkesztett czikkékben kell megállapodni, a mi a jelenlévők nagy lelki megelégedésével történt ámbár a főrendek háborúra a nemeség pedig inkább bekére volt hajlandó, mihez nem kis mértékben járult az akoron tartott reformatus gyűlés és Kelemessy Mihály személynök serkentő beszéde.

(Folyt. köv.)

Egy lap a történetből,

franciából gróf de Lagarde szemtanu után

(HORVÁTH VINCZE.)

(Vége).

Nincs eset, nincs toll a mely képes lett volna Bécs ez időbeni ábráját élet hiven lerajzolni. Bécs hasonlított akkor egy emberhez, kit kellemes álmából egy éji tűzvész-harangja ver fel, hírül adva neki saját háza lángborulását. A sok különféle vendég „kiket a város ekkor vendégszerető kebelébe fogadott, nem volt képes rémület nélkül visszaemlékezni a még allg mult iszonyú eseményekre; azon szünet nélkül megújult nyomorokra, miket a legközelebb letűnt 25 éves háboru szörnye nemzett, a megrohant s megszállott fővárosok, halottak halmai s vérpatakok párolgásaival telt csatamezők minden

TÁRGA.

Tudjátok-e?

Tudjátok-e mi az boldogság? ..
Tudjátok-e mi a szív szerelme?
Tünde báb ez, a mely láthatatlan
Hálójával horgot a szivre...

Szétterjeszti, meg-meg akar fogni...
Csábítgatva bensejét mutatja
S addig bizelg, míg a gyöngye embert
Hálójába, mélyébe nem esalta!

BOLGÁR KÁLMÁN.

Kalászkok Magyarország történetéhez

közi: LIBERTINY GUSZTÁV.

III.

Boesky István alatt 1606-ban Április 24-től Május 11-ig Kassán, a szövetséges Karok és Rendek által tartott országgyűlés naplója, melyet Schreiber Mihály sz. kir. Korpona Város követe küldőivel közölt:*)

Április 24-én vette kezdetét a gyűlés a Karok és Rendek megjelenésével a fejedelmi Kápolnában, hova a

*) Korponai levéltár: Compendio-us extractus actorum Dietae Cassoviensis, celebratae Cassoviae per confederatos status et ordinis, sub Stephano Boesky a 24 apr usque 11. máji 1606

Es itt nem feledkezhetem meg az unghvári takarékpénztárról, mely Isten kegyelméből már harmadik éve alakul és nem bír megszületni, holott, mint értesültem felsőbb helyen már engedélyezve van azon alakban, melyben mi óhajtottuk. Igaz-e ez, vagy nem, arról az egylet ideiglenes elnöke értesíthetne bennünket, mire ezúttal, úgy hiszem, több érdeklőt fél nevében egész tisztelettel fölkerem.

Mint hallom a színház engedélye is megadatott és talán már le is érkezett, Isten velünk.

TOMOR F.

Ujdonságok. — b. k. — Hamvazó szerda van. A báltermek kiürültek, a ragyogó csillárok elsötétültek, minden oly hallgatag, oly magába szálló! . . . Mennyi sok szép este-re vont fátyolt e nap, hány rokonkebel között szakítá meg a találkozást, az édes együttlét boldog perceit és hány szív szép reményét oszlata szét! . . . Tegnap még mulatunk, csapongunk — ma mindennek vége van! — Tegnap még láttuk a gyönyörű koszorúba font hölgyvirágokat — ma, mintha elhervadtak volna, mintha szét-hullott volna a kedves koszoru, nem látjuk őket és csak a szép emlékezet maradt meg kárpótlásul a hamar elre-pült multért. . . . Hány biztató mosoly sötétült el, hány szívdobbanás akadt meg, mennyi kebel várta szorongva a végzetes órát. . . . Egy perc még, egy hang és a mit mint jele nt ösmertünk, már m u l t, már n i n c s többé! . . . És azok, kik tegnap még büszke hódítók vol-tak, ma szent buzgalommal, megtörve borulnak a temp-lom hideg kövére, elvenni a szánakozás és mulandóság jelét. . . . A pohárcsörgés és vig zene helyett mintegy megdöbbenve halljuk a harangok zúgását, mely után-zúgja isten szolgálja szavait: „por vagy és-porrá le-szesz.“ Önkénytelenül templomba sietünk, hamut hin-tetünk fejükre, érezzük az idő hatalmát fölöttünk. Be-szép bizonyítványa semmisségünknek! De hány kebelből száll azért sóhaj a letűnt napokért, hány gyöngé nő hul-lat fájó könnyeket az emlékezet szép perceiben! Mind hiába! ha vigadni akarnánk is, komoly, elsötétült ar-cokkal találkozunk és — kedvünk elmúlik. . . szétoszlik mint a buborék. — Hamvazó szerda van! — A farsang vig napjai tova tūntek! A csapongó és vignapok helyett oselekvés és komolyság napja virradt reánk — ideje is volt már! A szenvedő haza, de különösen Ungh- Mára-maros- és Árva-megyék éhezői kenyér után esengnek, halljátok-e a segélykiáltásokat? . . . Reméljük és — hiszszük, hogy nem hangzanak el hiába!

* A farsang vége oly zajos volt, hogy az ember majd csak bele bódult. — Az álarcos bálokban a meg-szokott szabadelvűség és fesztelenség a színházban pe-dig mindenféle látványosság, képtelenség, kongó, bongó s egyéb- lelket rázó szépművészi, zenészi és éneklészi fűszeres előadások — mulattaták az élvsóvár közön-séget!

* A színházi előadásokról jut eszünkbe, hogy a farsang folytán Vahot Imre „Farsangi iskolá-ját“ csakugyan elővehette volna az igazgatóság. Ezen jó farsangi darabot Pesten is előadják minden farsangon. — Eső után köpenyeg. — Igaz, de az ilyenre nem kel-lene figyelmeztetést várni.

* A színházi játékrend egyébként — mint értesü-lünk — e hónapra a legkitűnőbb darabokból állítottatott össze. — Montjoye már a napokban színre kerül, s a magyar drámák és vígjátékokból is ki vannak szemelve a jelesebbek.

* A közlekedés Kassával minden oldalról helyre állítottatott.

* Kassán a marhahús ára fontonként 15 krról 16-ra emeltetett.

* Az unghvári takarékpénztár alap-szabályai, mint r. levelezőnk írja — felsőbb helyen már megerősítettek.

(Beküldetett). Ha valaki magának helyet bérelt a színházban, és azért tette azt, mert a magyar színé-szetet, mint az irodalom közvetítőjét pártolja, nagyon jól eszelekedte. De ha valaki maga nem mehelvén, olyanak engedi át helyét, ki a közönségben s főleg a szomszéd-okban botránkozást idéz elő, — az czélszerűen teendi, ha azt nem cselekedte volna. — A színház az illemháza is, és nem r e d o u l, a színházban miveltségi és rang-fokozat szerint helyezte el a használat is kinek kinek az általa elfoglalható helyet. —

* A szepti bál eddigelő 12 ftot jövedelmezett a jótékonycézra. Az adakozások még mindig folynak.

* A „Bécsi Híradóban“ olvassuk, hogy Kolozs-várott a kritikus egy egy keményebb szóért örökös pár-baj veszélyben forog. Bizony jobban tennék a színmű-vész?! urak, ha lovagiaskodás helyett meghallgatnák a jó tanácsot és tanulnának.

Vegyes hírek.

— A pálosok. Az „I. T.“ arról értesül, hogy a hg.-primás ő emja elhatározta az egyellen magyar

származatu egyházi rendet, a pálos szerzetet (remete Sz. Pálról nevezett paulinusokat), a Széchenyi Pálok, Ányo-sok, Virág Benedek s annyi más hazai nevezetesség nevelőanyját restaurálni, a mire Ő Felsője az engedélyt már megadta, A miniszterium csak azt kötötte ki, hogy a restaurálendő magyar szerzet a tőle II. József által el-vett birtokokat vissza ne követelhesse. Ő emja egyelőre Sz. Keresztre, ez ősi pálos helyre hozza vissza a pau-linusokat Censtochovából, Lengyelország híres kegyhe-lyéről.

— Bál, közönség nélkül. Egerből írják a Magyar Sajtónak: hogy az egri egyesületnek febr. 14-kén tartott választmányi gyűlésében azon indítvány té-tetett, hogy a már kihirdetett egyleti táncestélyek ne tartassanak meg, annál kevésbbé, minthogy kevés levén ez idő szerint a vigadni szeretők száma, azon estélyek elmaradása által az egylet meg lesz óva a kiállítás tete-mes és bizonyosan meg nem térülő költségeitől. De az indítvány, alaki szempontból 9 szavazattal 8 ellenében félrevetett, a 15-dikére hirdetett első táncestély a szokott diszszel csakugyan kiállítottatott. A zenészek 9 órától 10-ig játszottak, a rendezők várták a fényes teremben a közönséget, de nem jelent meg egyet-len egy ember sem, s 10 óra után a zene elhallgatott s a ragyogó csillárok elsötétedtek.

— Az árvai, ungi s marmarosi insé-gesek részére, a hivatalos lap szerint, ország-szerte gyűjtés fog rendeztetni; s az adományok sorát gr. Pálffy Mór kir. helytartó ő nmga nyitotta meg 150 ftal, 50—50 ftot szánván egy-egy megye inségeinek.

— Arany és ezüst szállitmány. Kör-möczbányáról febr. 21-én este nagy arany- és ezüst-szállitmány érkezett Bécsbe rudakban, és adatott át a pénzverdének.

— Gépész-tehetség. Heuberger patkány-irtó, mint a „P. Lloyd“ írja, egy puskát készített, mely csak egycsővű, de, mint revolverből, hatszor egymás után lehet belőle löni. A puskát a nemzeti muzeumnak ajándékozta a feltaláló, ki különben; bár a gépészetet nem tanulta, már többféle gépezet készítése által tūn-tette ki magát.

— Magyar ruha francia bálon. A fran-czia külügyi hivatalban febr. 20-ikán adott jelmezes bálban egypár magyar viselet is magára vonta a figyel-met. Az alakosok francziák voltak.

— A magyar akademia már márcziusban kezd kiköltözködni a Trattner-Károlyi-féle házból, hol több mint harmincz éve szállásolt. Márczius és april egy részében ennélfogva alkalmasint üléseket sem fog tart-hatni. Első ülését a palotában épen Sz. György napján fogja tartani.

par és közlekedésnek halálos végvonaglásai, az egyes családok és egész nemzetek gyásza mind megannyi rémként tűntek föl ujra szemek előtt iszonyatot gerjesztő alakukban, melyeknek sötét ábrája emlékeik-ben a moskvai rémlángok fényétől nyert megvilágítást. Kétségkívül vigaszul szolgálhattott sokaknál azon öntu-dat, hogy az egyesült hatalmak seregeit Párizst megszá-lani és azt bebizonyítani képesek valának, mikép a le-n e m g y ö z ö t t még azért nem l e g y ö z h e t l e n i s.

De épen ez szűlé másrészt az aggodalom nagysá-gát, tudva azt, hogy mennyi erélyes tehetség és mennyi körülmények egységes közreműködése szükségeltett a colossnak leveretésére és mi több a különböző egy ér-telemre összeforrított nemzetek egy célra törekvő lelke-sedése, mi a meglevő anyagi erőt fokozatában megtisz-szerezé vala.

Jelenben ovatosan fűrkészi egyik a másika ben-sőjét, és az a mit láthatott közvetlen azon szerencsét-lenségeik előérzete vala, melyektől magát már mindenki örökre mentnek hitte.

Ezen terhes körülmények közt Talleyrand ur egy oly ügyes tapintatot fejtett ki és az akaratnak oly nagy erőt adott, mely mindenkit elragadott.

Soha egy szerep nem volt oly nehéz behelyezve, egyszerre azon kormány közt melyet képviselt, és Frank-hon érdeke közt, melynek nemzetiségét és egységét s így léte fő feltételeit védeni becsületbeli kötelessége volt és végre az ezek ellen ellenséges indulatokat forraló hatalmasságok közt, — melyek Napoleont és Frankhont egy ugyanazon számkivetésre kárhoztatták, — mely utóbbi amazt ismét lelkesedve karolá föl.

En nem láttam ugyan Talleyrand ur azon viseletét, melyet Párizsban az első restauratio alatt tanusított, s azt legfőlebb is azon nagyobbára részrehajló, sőt sokszor elferdített elbeszélésekből tudhatom, melyek a férfi fö-lött szállongtak, hanem azt határozottan bizonyíthatom, hogy ha az 1815-iki bécsi tevékeny működésének s dip-

lomatikai ügyességének a Bourbonok koronájukat, ugy Frankhon ezen férfiúnak bizonyára egységes nemzeti lételet köszönheti, melyet azon mostoha körülmények daczára, a martius 13-iki congressus nyilatkozataival elérnie sikerült is.

Es épen ezért érdekes is a nyilatkozat megszü-lemlését megelőző viszonyok lefolyását figyelemmel ki-sérni annak csodálatos mozzanataiban.

Ugyanis Bécsben az ingerültség tetőpontját érte el, élesztve egy kilátásba helyezett elkeseredett háboru határai beláthatatlanságától, — s a lelkesedés, melylyel a menekült Napoleon a francia nép által fogadtaték, a se-reg elpártolása, mind ez a francia nemzetet, az európai béke zavarójával az egyetemleges résztvevőség nehéz vadjá alá helyezé.

Az osztrák császár ekkép szóla Sándor czárhoz „látja ön sire, mi eredménye lön eddigi kegyeletünk ta-nusításának.“

Igaza van sire, felelé a czár, de hogy e bajnak eleje vétessék, én személyemet és seregemet felséged szolgálatja és rendelkezése alá helyezem.

A harci per tehát megkezdődött Franciaország és Európa közt; egy élet és halálra való párba, mely csak egyik vagy másik halálával lett volna eldöntendő.

Imitt amott Frankhonnak Lengyelország példájára való feldarabolása és felosztásáról emelkedtek hangula-tok, annak bebizonyításául, hogy bár mi nagy nemzet is kitűrülhető az európai családok könyvéből.

Talleyrand ur annak ellenében azon elfegyveré-vel harczolt, hogy 1815-ben is, ugy, mint az ezelőtti harczokban Európa csak Napoleonnal volt szemben, nem pedig a francia nemzettel is, és ez uton is oly ügyes-séggel, s oly szerencsével harczolt, hogy végre is min-den akadályok felett győzedelmeskedett és végkép meg-változtatta a hatalmasságok gyülekezetében Frankhon ellenében táplált ellenséges indulatokat.

Huszszor ment szét a gyűlés eredménytelenül a nélkül, hogy e kényes tárgy fölött döntőleg határozha-tott volna és ismét huszszor tudá e férfi a szét zilált és egymással összeütköző nézetek fonalait ugyanazon általa oly hősiiesen védett gyűlpont mezejére visszate-relni. —

Sokszor a conferenciából egészen levert hangu-lattal térve haza maga is lemondani látszott elve győ-zelméről, mig lelke s szelleme bár már végefelé kifá-radva, ujult erővel lépett sorompóba a nagy nemzet sorsa mellett a küzdést kitartandó.

Martius 13-a reggelén a midőn e nagy kérdés eldöntendő vala, Talleyrand a kétségesség minden ag-gályaival kelt föl s készülőben a conferentiára, mely Metternich úrnál vala tartandó, levert hangulatu környe-zetet így szólitá meg:

— Várjatok a conferentiából való visszajövele-mig és figyeljetelek, hogy aggodalmas nyugtalanságtok-nak hamarabb végett vehessenek, a nagy hatalmak által aláírandó szerződést fogom a győzelem esetében kocsim ablakából lobogtatni, ha pedig azt nem látandjátok, akkor nemzetünk halálsorsa állott be.

Kevés idő mulva Talleyrandot termei ablakaiból halálszorongatások közt váró honfiai megpillantván, nagy örömkre valami fehér papírfomat is látnak lobogni ko-csija ablakából, az öröm, mely erre kitört, leirhatlan volt. —

A „congress“ feloszlott! Ez volt első szava Na-poleonnak midőn Cannes mellett Frankhon partjára szállt. Az igaz, hogy feloszlott, de csak a végett, hogy a világ történet lapjait meggazdagítsa a tapasztalás azon tanjával, mikép a legnagyobb dicsőség és hősiesség csillaga is halványulni kényszerül, ha azt a pusztá hiu-ságon kívül egyéb isteni eszmék szikrái nem élesztik.

— Kolozsvártt rovarosó hullott a napokban, mint a „Korunk” írja. Délben, tiszta időben több vadász a Kajántó torkolatánál csak arra ébredt, hogy kalapjuk kopog, s veszik észre, hogy bogarak hullnak reájok, melyek leérvén, a hóba hirtelen befuródtak. A vadászok többet hoztak magukkal; színök barna, alakjuk és nagyságok közönséges vékony hernyóé, lábuk csak hátulso részükön van. Néhány példány az erdélyi muzeum birtokába jutott.

Irodalom.

— A „Politikai Hetilap” engedélyeért b. Eötvös József e napokban megújította folyamodását. Felelős szerkesztőül Keleti Károlyt terjesztette föl.

— Uj lap. Zomborban „Ipar” czim alatt Zách József szerkesztése mellett febr. 4-dikén hazafias szellemű közérdekű hetilap indult meg, melynek hosszu és szerencsés pályafutást kívánunk. Előfizetési ára egész évre 5, félévre 2 1/2, negyedévre 1 1/8 forint.

Egyveleg.

— Adoma Castellane tábornagról. A nem rég elhunyt Castellane tábornagnak az a szokása volt, hogy nagyon sokat foglalkozott magánéletével, és minden jóakarata mellett e bizalmasságát gyakran oly rosszul alkalmazta, hogy alattvalóit nem ritkán komolyan megsértette. E tulajdonságát már nagyon jól ismerték, és midőn egyszer egy ezredet Lyonba tettek át, hol ő volt a parancsnok, elhatározták a tisztek, hogy tulságos kíváncsiságát egyszer mindenkorra korlátozni fogják. A tábornagy az ujon érkezett ezred tisztjeit estélyre hitta meg, és az általános üdvözlések után, régi szokása szerint egyik tisztét mindjárt kérdezgetni kezdé, hogy tet-

szik neki az új tanya, vannak-e kedvesei, adóssága, családjá stb. „Atyám a rokkantak házában van,” felelé a tiszt elpirulva és magát meghajtván. „Derék ember, fegyvertársaim egyike; hát anyja?” — „Meghalt tábornagy ur!” — „Bocsásson meg, barátom, hogy ily szomorú emlékeket idéztem föl. Hát testvérei nincsenek?” A tiszt mélyen sóhajtott. „Bocsánat, tábornagy ur, egy nővérem van.” „Ah és mit csinál, férjhez ment?” — „Nem; ő . . . rosz ultra tévedt.” — „No itt szerencsétlenül jártam, gondolja magában a tábornagy távozva, és hogy zavarán segítsen, mindjárt egy másik tisztet kezdett ugyanazon kérdésekkel ostromolni. A második tiszt azonban szintén azt felelte neki, hogy atyja a rokkantak házában van, anyja meghalt és nővére rosz ultra tévedt. „Különös találkozás a körülményeknek,” jegyzi meg magának Castellane, „azonban mégis lehetséges.” Erre egy harmadik tiszthez fordul, ki neki ugyan mind azt feleli, mint az első és második. Már most gyanakodni kezdett, és a negyediket hangosan kérdezi: „Él még az ön atyja?” — „Tábornagy ur, a rokkantak . . .” — „Elég! tudom már, anyja meghalt, és nővére rosz ultra tévedt nemde?” kiáltja haragosan. „Uraim, önök mindnyian egy havi börtönre vannak ítélve — családi körülményeik miatt.”

Színház.

—X— Szombaton, február 25-én. Balogh Károly és neje jutalmául adott: Richelieu Bibornok, szimű 5 szakaszban írta Bulwer E. L. angolból fordította Tóth József. — Mig egy részről teljes elismeréssel tartozunk a jutalmazottaknak, hogy nem valami czafrangos silányságot, de egy ily jeles darabot választottak jutalomjátékul; más részt sajnáljuk, hogy Balogh Károly ur, ki mindenesetre a tehetséges színészek közé tartozik — nem saját szakmájabeli szerepben lépett fel jutalomjátéka alkalmával. Richelieu karakter szerep, még pedig azok közül

a karakter szerepek közül való, amelyek alapos tanulmányozást igényelnek. Balogh Károly minden igyekezete dacára sem felelt meg nehéz feladatának a czimszerepben; a min egyébként nem is csudálkozhatunk, mert Tóth Józsin kívül aligha akad csak két magyar színművész is, a kik Richelieut sikerrel eljátszhatják. — A darab jó, de vontatott előadása sikerültnek nem mondható. — Ha még egyszer — más szereposztással és jól castrálva színre kerül, akkor bővebben szólandunk az egész darabról. — A jutalmaztak sokkal nagyobb közönséget érdemeltek volna.

— Vasárnap, február 26-án. Politikus csizmadia, bohózat 3 felvonásban. Berzsenyi a szó szoros értelmében művészileg játszott, ennyi jól mondhatunk az egész előadásról. — Közönség közép számmal.

— Hétfőn, február 27-én. Don Juan, pokolba menetele stb.

— Kedden február 28-án. Szabó József igazgató jutalmául: Színházi képtelenség, vagy egy este minden, paródiának elég mulattató volt s Vincze nagyszerűen játszott. Jobban helyt állni őt még nem láttuk. Szabó is telve volt jó kedvvel. Gerecsné mindenben jó volt, csak az énekekben nem, mert ezt komolyan énekelte oly szépen és így nem parodizált. Az előadás eléggé mulattató a nagy számu közönséget. — A kongó azonban boszantó volt.

Szerkesztői posta.

— T. J-nek Kassán. Nem oly sürgetős, várhatunk mig jobban lesz.

— T. Bélának Kassán. Látogatását kérjük.

— M. D-őnek. Kapunk-e?

Lapunk ez évi folyamából teljesszámu példányokkal, még folyvást szolgálhatunk.

KOZLEKEDÉS.

Vasuti menetrend 1864-dik évi december 1-jétől kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:		
Kassa indulás	5 óra	p. reggel
Miskolcz	7 " 52 "	" "
Tokaj	9 " 35 "	" "
Nyiregyháza	10 " 34 "	" "
Debreczen	12 " 12 "	délben
Püsp. Lad.	1 " 45 "	délután
Szolnok	4 " 44 "	" "
Czegléd érkezés	5 " 41 "	este
Pest	8 " 37 "	" "
Bécs	6 " — "	reggel

II. Bécs és Pestről Kassa felé:		
Bécs indulás	8 óra	p. este
Pest	6 " 25 "	reggel
Czegléd	9 " 27 "	" "
Szolnok	10 " 27 "	" "
Püsp. Lad.	1 " 26 "	délután
Debreczen	3 " — "	" "
Nyiregyháza	4 " 28 "	" "
Tokaj	5 " 25 "	este
Miskolcz	7 " 29 "	" "
Kassa érkezés	10 " 34 "	" "

A közállomásokról indulás ideje a minden pályaudvaron kifüggesztett részletes menetrendben van kimutatva.

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 12 óra 30 perczkor.
" Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor.
" Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponként kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor.
Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Ungvárról Kassára: minden vasárnap, kedden és csütörtökön reggeli 6 órakor.
Kassáról Ungvárra: hétfőn, szerdán és pénteken reggeli 6 órakor.
Ungvárról Munkácsra: minden vasárnap d. u. 1 órakor, kedden és szerdán reggeli 6 órakor, csütörtökön délutáni 1 órakor.
Munkácsról Ungvárra: minden hétfőn, kedden, szerdán és pénteken délutáni 1 órakor.
Ügynökség: Kassán: Spielman József. — Ungvárott: Pollák Fulop. — Munkácsra: Tóth Károly.

GAZDASÁG ÉS ÜZLET.

Kassa i p i a c z, márczius 1-én 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt	kr.	frt	kr.
Buza köblönként	5	80	5	20
Kétszeres	—	—	—	—
Rozs	3	60	3	—
Tengeri	3	—	2	80
Árpa	2	60	2	40
Zab	1	40	1	30
Kása	6	60	—	—
Szesz itczénként	—	16	—	—
Marhahus fontonként	—	16	—	—
Bornyuhus	—	16	—	14
Sertéshus	—	18	—	17
Vaj itczénként	—	66	—	60
Zsir	—	36	—	—
Szalonna fontonként	—	40	—	38

Kassa. Folyvást teli napok járnak, az utóbbi zatarok miatt járhallanná vált utak már majd mindenütt megnyitáltak. A piac élénkül kezd. Az élet ára köblönként: Buza köblönként 5 frt 20—80 kr. — Rozs 3 frt 3 f. 40 kr. — Tengeri 3 frt 3 f. 20. — Árpa 2 frt 40—60 kr. — Zab 1 f. 40—60 kr. — Szesz itczénként 15 1/2 16 kr Marhahus fontonként 16 kr.

Hivatalos értesítő. Magán hirdetések.

458. sz.

T. K. Hirdetmény.

Piller Józsefnek Györgyi t. 3. 8. 12, 13. 14. és Györkei 91. t. j. k. sz. a. birtokok ellen a második végrehajtási árverés f. é. mártius 31-ik napjának reggeli 10-ik órájára a helyszínre kitűzött, ez azzal köröztetik, hogy az összes 18124 írtra becsült birtok az árverésen becsáron alól is leszen eladandó és hogy a becs valamint az árverési feltételek addig is a megyei Törvényszéki Itattárban megtekinthetők lesznek.

Abaujmege Törvényszéke mint Telek-könyvi hatósága. — Kelt Kassán Febrnár 20-án 1865.

Kunsch Gábor,
m. alispán.

Enyiczken mártius 1-től fedezni fognak: Golden Chap 16 markos hétévespéj

telivér

angol mén husz forintért egy kanczát. Chinschal angol

félvér

hét éves 16 markos fakó tiz forintért egy kanczát.

Takarmány folyó árért adatik a kanczáknak.

Haszonbéri hirdetmény.

Gróf Sztáray Béla unghmegeyi Ubrizs mezővárosa határában mintegy 1000 hold föld és rétből álló birtoka, gazdasági épületekkel, ősziveléssel s egyéb haszonvételeivel, 1865. mártius 15-én ugyanott a tisztartói lak-

ban tartandó onkéntes nyilvános árverés utján f. évi április 1-től számitandó hat egymás után következő évekre bérbe fogadatni. Föltételek ugyancsak Ubrizsen

Romát kay Mihály uradalmi tisztartónál megtekinthetők, ugyanott addig is bármikor ajánlatok elfogadtatnak a szobránczi posta utján. (1—3)

WERFER KÁROLY

könyv- mű- és hangjegy-kereskedésében Kassan, felső utca 342-ik szám alatt kapható

francia, rózsá, zöld, chamois és lilaszínű Damassé de luxe papirost, a név kezdő betűinek ingyen domborkinyomatával ellátott 100 drbnak ára 1 frt 80 kr., 100 darab nyolczadrét francia levélpapíros 100 darab levélorboritékkel csak 1 frt, ugyszinte 100 darab látogatójegy dombornyomással 1 frt 20 kr., 100 db nyolczadrét levélpapír finom tokban, a név kezdő betűinek ingyen nyomatával, 100 db boritékkel, 1 tuczet finom aczéltoll, 1 vonalzott lap, 1 tolnyel, 1 rajzón, 1 darab spanyolviasznak és 1 üvegse Alizarintintának ára összesen 1 frt 75 kr. o. ért.

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.